

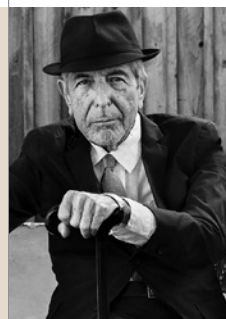
Fire of Love.

Sara Dosa explorează iubirea pe care soții Katia și Maurice Krafft o împărtășesc unul pentru celălalt și pentru studiul activității vulcanice.

› Pagina 3

Yuval Hameiri, absolvent al prestigioasei Facultăți de Arte – Hamidrasha din Beit Berl, livrează al doilea său documentar intitulat *Orchestra cu instrumente stricate.* › Pagina 4

Hallelujah: Leonard Cohen, a Journey, a Song spune povestea muzicianului prin prisma renumitei sale melodii *Hallelujah*, element pop culture și imn al unei generații. › Pagina 7

www.tiff.ro

APERITIV

#03

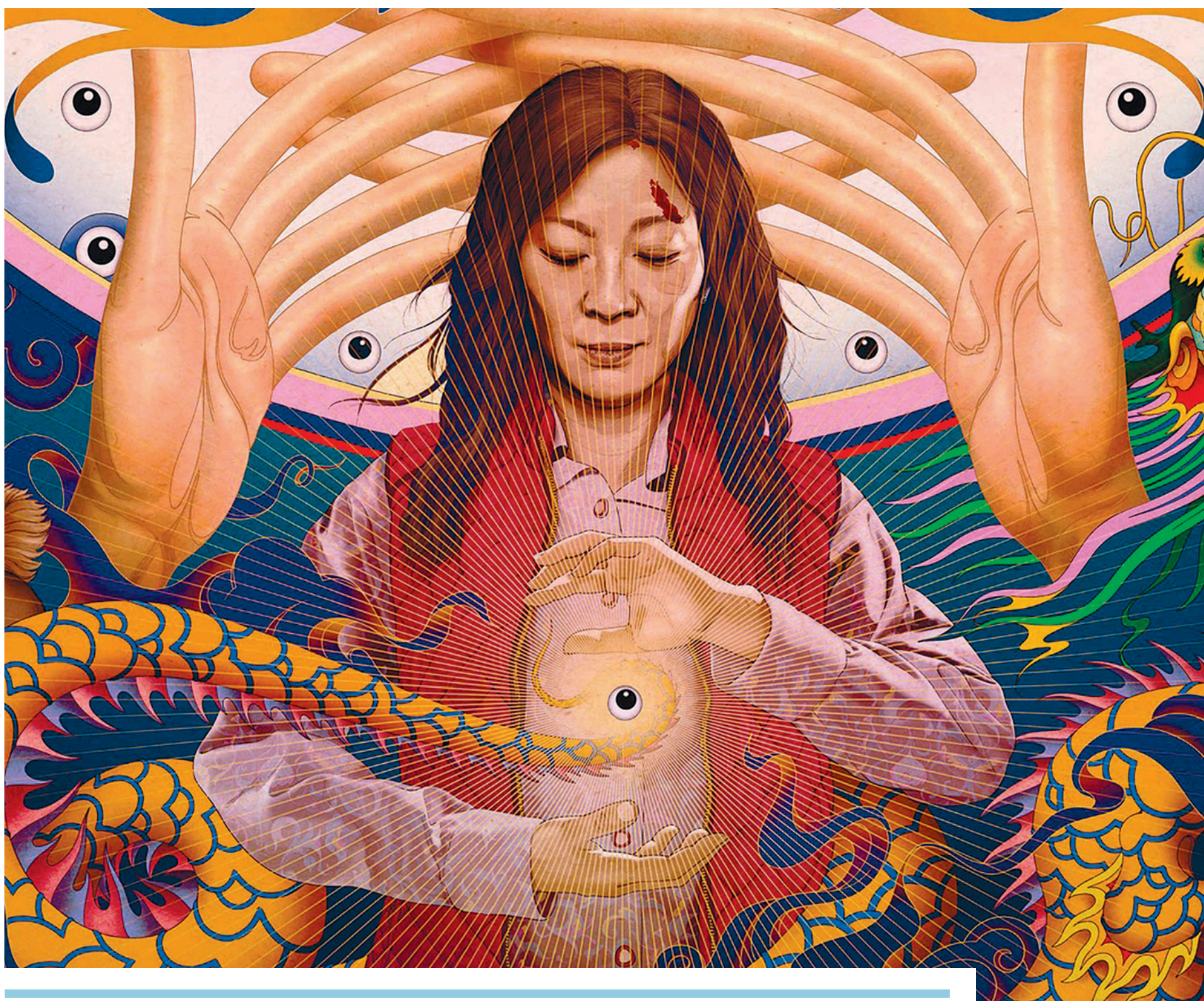
Duminică | 19 iunie | 2022
14-15 English pages

Publicație oficială a TIFF
ISSN 2784 – 3149 ISSN-L 2784 – 3149

BANCA TRANSILVANIA®

Orice, oriunde, oricând

Pe numele lui original și deja mega-cunoscut *Everything Everywhere All at Once* e probabil cel mai îndrăzneț și inventiv film de la *În mintea lui John Malkovich* (1999) încoace.

Orice, oriunde, oricând
rulează doar astăzi,
19 iunie, de la 21:45 la
Castelul Bánffy Bonțida.

› Pagina 3

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 10 iunie pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2022**. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, 13 iunie 2022:
Cinema FLORIN PIERSIC, Piața Mihai Viteazul, nr. 11
Cinema VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51

Piața Unirii

iar din 17 iunie în:

Cinema ARTA, str. Universității, nr. 3
Universitatea SAPIENTIA, str. Calea Turzii, nr. 4
Luni, 13 iunie – joi, 16 iunie: 11:00 – 19:00;
Vineri, 17 iunie – duminică, 26 iunie: 09:00 – 23:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online. Vor exista doar cinci puncte de vânzare a biletelor, la Cinema Florin Piersic, Cinema Victoria, Cinema Arta, Universitatea Sapienia și în Piața Unirii, ce vor fi deschise pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus.

Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierii festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

• **Bilet de intrare unic** (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei.

• **Bilet matineu** (valabil pentru proiecțiile din intervalul orar 09.00 – 14.00): 15 lei

BILETE CU PREȚ SPECIAL:

• **Bilet pentru proiecțiile în aer liber:** 15 lei

• **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei

• **Bilet pentru proiecțiile de la Cinema Mărăști și Cinema Dacia:** 15 lei

• **Bilet pentru Gala de deschidere:** 50 lei*

• **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei*

• **Bilet pentru Concerte, cine-concerte:** 40 lei*, excepție Muzeul de Artă: 30 lei*

• **Bilet pentru Concert Eliades Ochoa, Star of Buena Vista Social Club:** 70 lei*, după 10.06: 100 lei*

• **Bilet pentru proiecțiile Film Food:** 200 lei*

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă (exceptând copii sub 3 ani, care nu ocupă un loc individual). Cu 5 minute înaintea începerii oricărei proiecții, se va permite intrarea în sală a deținătorilor de acreditări TIFF care nu au reușit să își procure BILETE DE INTRARE, cu condiția să existe locuri libere în sală. Locurile în sală sunt garantate până cu 5 minute înainte de începerea proiecției. De asemenea, după începerea proiecției, accesul în sală este interzis! Locurile nu sunt alocate și sunt disponibile la alegerea spectatorului. Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele. Accesul cu animale de companie nu este permis în incinta sălilor de cinema.

Pe baza actului de identitate, cetățenii ucraineni vor avea acces liber pentru proiecțiile din Piața Unirii, Parc Poligon Florești, proiecțiile cu subtitrări în limba ucraineană din secțiunea EducaTIFF (Vara când am învățat să zbor), pentru proiecțiile filmelor ucrainene (Miraj, Pamfir, Rhino) și pentru concertul DahkaBrahka. Accesul se face în baza locurilor disponibile.

ÎN CAZ DE PLOAIE

Biletele cumpărate pentru proiecțiile care se mută în interior își păstrează valabilitatea. • Proiecția zilnică a filmului din PIAȚA UNIRII OPEN AIR, ora 21.45, va avea loc în aceeași seară la Casa de Cultură a Studenților, începând cu ora 23.00. • Proiecția zilnică a filmului din IULIUS PARC OPEN AIR va avea loc în aceeași seară la Cinema Mărăști, începând cu ora 22.30. • Proiecția zilnică a filmului de la UBB OPEN AIR, ora 22.00, va avea loc în aceeași seară la Cercul Militar, începând cu ora 23.00.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

APERITIFF

Redactor-șef:

Codruța Simina

Editors

Anca Grădinaru
 Laurențiu Paraschiv
 Ion Indolean
 Ruxandra Predescu
 Oana Balaci
 Emily Noejovich
 Emanuela Susanu

Junior Editors

Sophia Blaga
 Oana Florentina Bostan
 Raluca Mefa
 Andrei Micuta

Graphic design:

Carmen Gociu
 Mihaela Vas
 Vasile Pipaș

Tipărit la: Garamond

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

Adieu, adieu

Jean Louis Trintignant

“Cei mai buni actori din lume sunt aceia care simt cel mai mult și o arată cel mai puțin”, a remarcat la un moment dat legendarul actor francez Jean Louis Trintignant, iar cuvintele sale par să-i descrie exact profilul, de-a lungul carierei sale cinematografice.

Trintignant a murit vineri, 17 iunie, la vârsta de 91 de ani, oferind posterității o carieră de succes în cinematografia și teatrul francez de aproape 70 de ani. A murit liniștit, în casa sa din Gard, înconjurat de familie, după cum a anunțat soția sa.

Trintignant a jucat în numeroase filme celebre precum frisonantul *Amour* (2012) sau în *Happy End* (2017) regizate de Michael Haneke, *Z* (1969) în regia lui Costa-Gavras sau *Un homme et une femme* (1966) de Claude Lelouch.

Valentin Uritescu

Îl puteți revedea pe Jean Louis Trintignant la TIFF, în pelicula *Trois couleurs: Rouge*, regizată de Krzysztof Kieślowski, care va avea proiecția astăzi, la Cinema Arta, de la ora 14:30 și pe 22 iunie, la Cinema Florin Piersic, de la ora 15:30.

Actorul Valentin Uritescu a încetat din viață după o lungă luptă cu o boală care a debutat în tinerețea acestuia și care l-a determinat să se retragă de pe scenă și din viața publică în urmă cu 10 ani.

Uritescu s-a născut pe 4 iunie 1941 în județul Alba și a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică București în 1963. A jucat prima dată pe scena Teatrului Maria Filotti din Brăila, pentru

ca apoi să se angajeze la Teatrul Tinerețului din Piatra Neamț. Pe scena teatrului a colaborat cu regizori importanți, printre care îi amintim pe Silviu Purcăreț, Alexandru Tocilescu. A debutat în film în 1981, în *Angela merge mai departe*, în regia Lucian Bratu, iar cariera sa cinematografică, a inclus colaborări cu mari regizori români, precum Dan Pița, Mircea Daneliuc sau Andrei Blaier.

În 2017, la Gala Premiilor Gopo, a fost premiat pentru întreaga activitate. Valentin Uritescu a scris un volum de memorii – “Să ai grijă de cel bun din tine. Amintiri” – și este vocea de pe audiobook-urile gastronomice cu rețetele lui Păstrel Teodoreanu.

Raluca Mefa

Agenda zilei

19
06

TIFF LOUNGE – PIAȚA UNIRII

17:00 TIFF Talk

„Nu lăsa urme” Invitați: Liviu Mihaiu, Laura Ștefan, Liviu Tofan. Moderator: Mihnea Măruță

MUZEUL DE ARTĂ

20:00 **spectacolul Istoria românilor pe scurt** de Teatrul Magic Puppet

Locații TIFF 2022

1 → CINEMA FLORIN PIERSIC

Piața Mihai Viteazul, Nr. 11

2 → CINEMA VICTORIA

B-dul Eroilor, Nr. 51

3 → CINEMA ARTA

Str. Universității, Nr. 3

4 → CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

(CCS) Piața Lucian Blaga, Nr. 1-3

5 → PIAȚA UNIRII OPEN AIR

6 → IULIUS PARC OPEN AIR

Str. Alexandru Vaida Voevod, Nr. 53 B

7 → CERCUL MILITAR

B-dul Eroilor, Nr. 51

8 → CINEMA MĂRĂȘTI

Str. Aurel Vlaicu, Nr. 3

9 → CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

Str. Bucegi, Bl A1

10 → MUZEUL DE ARTĂ

Str. Piața Unirii, Nr. 30

11 → UNIVERSITATEA SAPIENTIA

Calea Turzii, Nr. 4

12 → UBB OPEN AIR

Curtea Universității Babeș Bolyai

Acces din Strada Ion I. C. Brătianu, Nr. 2

13 → PARC POLIGON FLOREȘTI

Strada Sub Cetate, Nr. 13, Parcul Poligon, Florești

15 → CASTELUL BĂNFFY BONȚIDA

DJ161, Localitatea Bonțida

16 → ARKHAÏ SCULPTURE PARK VLAHA

Strada Principală Nr. 442, Localitatea Vlaha

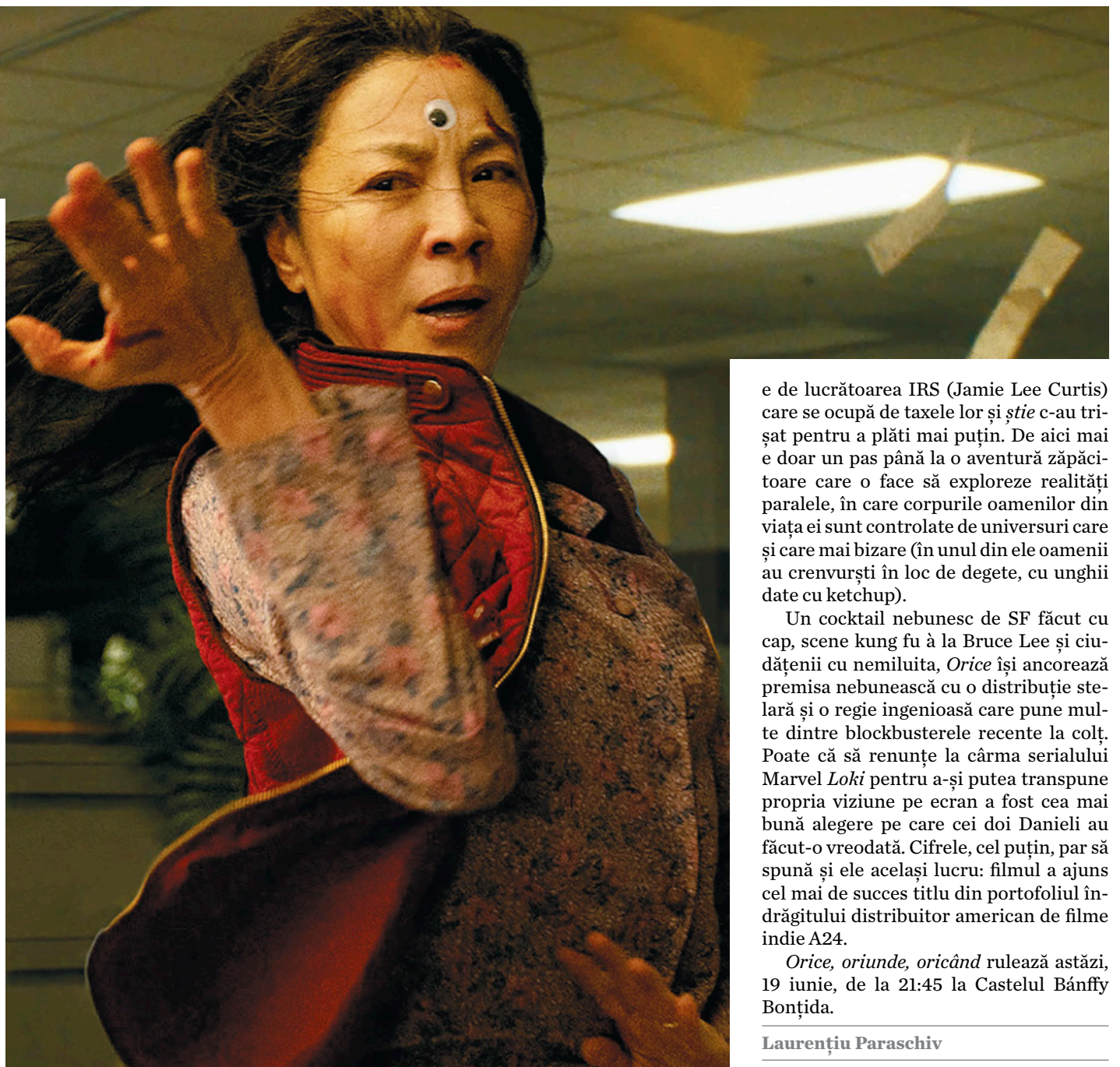

SUPERNOVA

Multiversurile, din nou la modă

Orice, oriunde, oricând, pe numele lui original și deja mega-cunoscut *Everything Everywhere All at Once*, e probabil cel mai îndrăzneț și inventiv film de la *În mintea lui John Malkovich* (1999) încoace. Adică 23 de ani în care nu știu cine, ce a văzut mai original și mai inovator în termeni de storytelling. Nu e o surpriză: cei doi Daniela din spatele său, Scheinert și Kwan, au mai luat cu asalt lumea cinematografică în 2016, când excentricul *Swiss Army Men* a avut premiera la Sundance, însă *Orice* e la un cu totul alt nivel. E probabil cea mai aproape variantă de lungmetraj a prăjelii de videoclip pentru *Turn Down for What*, pe care l-au regizat în 2014.

Debordând de o energie molipsitoare, acesta spune povestea imigrantei chineze Evelyn (Michelle Yeoh, wow ca de obicei, într-un rol care inițial fusese scris pentru Jackie Chan), proprietară a unei spălătorii, care nu se înțelege bine nici cu soțul conciliator (Ke Huy Quan, care se întoarce pe marele ecran la aproape 40 de ani după al doilea *Indiana Jones*), nici cu fiica adolescentă (Stephanie Hsu, o revelație) care ar face bine să-și ascundă iubita de bunicul care urmează să vină în vizită. Are o viață haotică, însă cel mai groază îi

e de lucrătoarea IRS (Jamie Lee Curtis) care se ocupă de taxele lor și știe c-au trișat pentru a plăti mai puțin. De aici mai e doar un pas până la o aventură zăpăcitoare care o face să exploreze realități paralele, în care corpurile oamenilor din viața ei sunt controlate de universuri care și care mai bizare (în unul din ele oamenii au crengurști în loc de degete, cu unghii date cu ketchup).

Un cocktail nebunesc de SF făcut cu cap, scene kung fu à la Bruce Lee și ciudățeni cu nemiluita, *Orice* își ancorează premisa nebunăscă cu o distribuție stelară și o regie ingenioasă care pune multe dintre blockbusterele recente la colț. Poate că să renunțe la cârma serialului Marvel *Loki* pentru a-și putea transpune propria viziune pe ecran a fost cea mai bună alegere pe care cei doi Daniela au făcut-o vreodată. Cifrele, cel puțin, par să spună și ele același lucru: filmul a ajuns cel mai de succes titlu din portofoliul îndrăgitei distribuitor american de filme indie A24.

Orice, oriunde, oricând rulează astăzi, 19 iunie, de la 21:45 la Castelul Bánffy Bonțida.

Laurențiu Paraschiv

LARGER THAN LIFE

Fire of Love - Bonnie și Clyde ai exploziilor vulcanice

In documentarul *Fire of Love*, Sara Dosa explorează iubirea pe care soții Katia și Maurice Krafft o împărtășesc unul pentru celălalt și pentru studiul activității vulcanice. Cei doi au crescut în zonă Alsace, la scurt timp după cel de-al Doilea Război Mondial și, dezamăgiți de umanitate, au ajuns să formeze unul dintre singurele cupluri de vulcanologi de la vremea respectivă – poate chiar unicul. Un fel de Bonnie și Clyde ai exploziilor vulcanice, excentricii soți Krafft și-au câștigat notorietatea fiind puternic mediatizați, prin numeroasele lor apariții la emisiuni de televiziune și cu ajutorul superbilor imagini surprinse de propriile lor aparate de filmat. Cadrele lor incredibile capturează pulsul și ritmul vulcanilor, cursul lin al lavei sau împrăștierea ei haotică în toate direcțiile și rămân, chiar și în ziua de azi, cele mai fascinante mărturii ale naturii dezlănțuite.

Vocea suavă a Mirandei July este suprapusă peste filmările și fotografiile din bogata arhivă a protagoniștilor și oferă

documentarului conotații filosofice și lirice. Obsesia cuplului pentru erupții transcende limitele telurice, ajunge la un nivel metafizic. Katia și Maurice sunt conștienți că dragostea pe care o poartă pământului, rocilor, craterelor și vulcanilor se va întoarce cândva împotriva lor, însă sunt mai mult decât dispuși să își continue escapadele romantice pe aceste țărâmurii, fiindcă „curiozitatea este mai puternică decât frica”. În ciuda diferențelor de perspectivă – Katia este mai calculată, mai preocupată de static, pe când Maurice este iresponsabil, fascinat de dinamismul evenimentelor –, ei formează o relație de co-dependență fără de care nu și-ar putea desfășura activitatea observațională. Iar Sara Dosa le expune aventurile pe notele unor melodii antrenante, cu mult umor, meticulozitate și puțin mister.

Filmul rulează în cadrul secțiunii Larger than Life duminică, 19 iunie, ora 16:00, la Casa de Cultură a Studenților.

Oana Balaci

DISTREAZĂ-TE
LA TIFF
ALĂTURI
DE MEC!

Mec, cinefil convins și partener oficial TIFF.

FOCUS ISRAEL

Creația ex-nihilo în Orchestra cu instrumente stricate sau armonia care decurge din disonanță

Pe Yuval Hameiri s-ar putea să-l întâlniți acum pentru prima oară. El este unul dintre regizorii israelieni talentați de care ne bucurăm anul acesta la TIFF.

Absolvent al prestigioasei Facultăți de Arte - Hamidrasha din Beit Berl, Hameiri livrează al doilea său documentar intitulat *Orchestra cu instrumente stricate*.

Tânărul regizor este interesat să exploreze actul creativ și nașterea vieții ca acel eveniment unic care izvorăște din „invizibil”. Într-un efort poetic de a respecta imaterialitatea spontaneității vieții, regizorul își concentrează atenția asupra muzicii ca metaforă a misticului. Nu este doar un simplu portret al vicisitudinilor creației muzicale fără restricții.

Curiozitatea lui Hameiri îl determină să ne prezinte o orchestră nemăvăzută până acum. Este vorba despre o trupă de 100 de interpreți printre care sunt atât muzicieni amatori, cât și profesioniști. Aici tinerii intră în dialog cu cei mai în vârstă și încearcă, de asemenea, să depășească bariere lingvistice. Un turn Babel, unde se vorbesc limbi diferite. Scopul pare să fie, însă, destul

Orchestra cu instrumente stricate

de „simplu”, cel puțin la suprafață. Ei trebuie să pregătească un singur concert, pentru care au la dispoziție doar patru zile de pregătire.

Adevăratul *caveat* / avertisment nu este, însă, nici disparitatea membrilor, nici timpul limitat de care dispun, ci calitatea instrumentelor. Ele sunt deteriorate și unele chiar stricate. Avem, spre exemplu, o sfoară ruptă, o cameră de ecou fracturată și niște supape ruginite. Filmul urmărește procesul creativ de la colecția instrumentelor, la ateliere și repetiții intensive, până în noaptea spectacolului.

Ascunsă printre crăpături și în ciuda tuturor steagurilor roșii ale unui eșec iminent, se naște într-un final armonia. *Orchestra* vorbește despre un succes care vine nu numai din tenacitatea, ci și din sufletul membrilor trupei. Filmul dezvăluie astfel o apropiere poetică între ceea ce este rupt și ceea ce caută să devină un întreg, servind în același timp drept odă pentru determinarea implicată în crearea armoniei, chiar dacă pentru o clipă, într-un spațiu discordant.

Filmul rulează azi, duminică 19.06, ora 21:30, la Muzeul de Artă.

Emily Noejevich

Expoziții care spun povești: *The Sleeping Beauties* și *Banii vorbesc*

Fotografii Cristian Lipovan și Remus Țiplea sunt invitați să vorbească despre expozițiile lor în cadrul evenimentului Meet the Artist, care va avea loc astăzi, 19 iunie, ora 18:00 la Muzeul de Artă.

Cristian Lipovan și-a început parcursul artistic cu doisprezece ani în urmă, când și-a cumpărat primul aparat DSLR și l-a purtat în toate drumețiile lui. A continuat să se concentreze pe clădiri abandonate fiindcă a simțit că îl reprezintă: „Când intru în astfel de locuri, parcă mă întorc în timp. Vreau să arăt privitorului că ele pot spune povești.” Așa s-a născut colecția *The Sleeping Beauties* din proiectul *Places Suffering*, care reunește fotografii din Ucraina (Cernobil), România, Cehia și Franța. Imaginile surprinse

arată degradarea unor locuri pustii care au fost la un moment dat pline de viață. În cadrul evenimentului va fi prezentat în exclusivitate albumul *Walk with me in Chernobyl*, dar și numele și primul număr al unicei reviste din România ce se concentrează exclusiv pe arta fotografică a locurilor abandonate.

De cealaltă parte, Remus Țiplea expune povestea unor obiecte în jurul cărora atenția și interesul oamenilor gravitează constant: banii. Și-a descoperit pasiunea pentru fotografie „ca orice tatic care își pozează fiul” și în 2009 și-a achiziționat prima cameră foto. Ideea expoziției *Banii vorbesc* s-a conturat în urma anilor de lucru la casa de schimb valutar și în urma nunților și înmormântărilor tradiționale din Țara Oașului la care fotografii au fost martori și în care banii aveau o valoare esențială. El a devenit fascinat de felul în care „toată lumea se pricepe la bani” cu diferența că „unii fac bani ca să existe și alții există ca să facă bani”. Seria de fotografii documentează felul în care banii au invadat spațiul religios, viciile, jocurile de noroc, schimbul voluntar și „toate acele locuri în care banii chiar vorbesc”.

Expozițiile pot fi vizitate în fiecare zi de festival, în intervalul orar 12:00 - 20:00.

Oana Balaci

Expozițiile pot fi vizitate în fiecare zi de festival, în intervalul orar 12:00 - 20:00.

TIFF. 21
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 17-26.06.2022

EVENTIMENT CARITABIL

UKRAINIAN
UKRAINIAN
STREET FOOD
DAY
DAY

20 iunie, 12:00
strada Potaissa

GĂTESC CHEF ADI HĂDEAN
ȘI BUCĂTARI UCRAINIENI

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARULE?

Pentru un pumn de cartofi prăjiți un documentar cât o ficțiune belgiană

E chiar documentar? Te întrebi după ce ieși de la proiecție.

„**H**ai să-i spunem, pur și simplu, film”, ne spune co-regizorul Yves Hinant (un film tipic belgian, care duce arta deriziunii, atât de specifică nației, la culmi captivante, aș adăuga eu). “Nu trebuie să pretinzi că există o limită între realitate și ficțiune. Realitatea este uneori mai puternică decât ficțiunea. Am găsit două personaje bune, judecătorul și polițistul. Apoi am așteptat ca povestea să ne poarte cu ea. Am început cu o crimă și nu a mers bine, apoi cu o a doua, cu a treia, până la asta. Unde existau toate ingredientele unei povești polițiste reușite. Un thriller belgian: o femeie este ucisă, iar principalul indiciu este o fri-teuză.” Filmările au fost realizate în alb negru, în jurul anului 2000, de unde aerul *vintage* care se suprapune peste această viziune dezabuzată a muncii de poliție, însă mustind de umor negru. Titlul se potrivește perfect, într-o manieră evident ironică, acestei perspective anti-eroice, departe de filmele clasice cu cowboy și vigilanți. Documentarul nu e nici mai mult, nici mai puțin decât descrierea neîmpodobită a unui fapt divers, cum sunt cele care au fascinat dintotdeauna, însă cu un accent pus pe absurditatea

vieții. Nu există însă batjocură gratuită, ci doar o observație tristă și amuzantă a unor existențe distruse de crime mărunte. Filmul fascinează prin exhaustivitatea cu care își poartă spectatorul prin diferitele elemente ale anchetei. Protagonistii, oamenii legii pierduți în spațiu sau, uneori, complet depășiți de birocrație sau de lipsa fondurilor (birouri înghesuite, pulovere urâte, conexiuni proaste, munți de dosare și junk food), nu se joacă cu

camera, iar camera nu se joacă cu ei, ci observă doar cu o cruzime tăioasă, dar și, pe alocuri, foarte amuzantă. Spectatorul este invitat să participe la anchetă și să aștepte, odată cu anchetatorii, răspunsul la tot suspansul, așa cum se întâmplă într-un film de gen. Între timp, rămânem lângă poliștii care sunt cel mai puternic element al filmului: când banali, când bizari, mereu atașanți și înverșunați să găsească vinovatul. La un moment dat, realitatea depășește

ficțiunea, până în punctul în care nu mai știm dacă realitatea ia în balon ficțiunea sau invers. Acest documentar hibrid s-ar fi putut numi și “o salată de realitate”, unde dressingul e o maioneză tăiată de prea multe condimente dulci amărui. La final, rămâi cu un gust cu specific belgian, într-un contrast delicios și binevenit cu poveștile de tipul “true crime” care abundă pe Internet.

Anca Grădinariu

EDUCATIFF

Eu sunt Zlatan – facerea zeului

Pentru TIFF-arii veterani, un film despre Zlatan Ibrahimovic nu e o premieră absolută. La ediția din 2016 vă propuneam documentarul *Ascensiunea lui Zlatan*, cu arhivă de când își începea cariera profesionistă – și, surprinzător sau nu, se păstrase mult material care anticipa dimensiunea acestui zeu cu față umană.

Acum, vă aducem o ficțiune despre perioada cuprinsă între copilăria zbuciumată din Malmö, relația cu părinții refugiați ai războiului iugoslav, debutul la echipa din oraș, greutatea de a se integra la Ajax Amsterdam și relația cu super-agentul de jucători Mino Raiola, recent decedat. Sunt destul de multe coincidențe care ajută filmul.

Cu o distribuție foarte bine aleasă, atât în rolul micuțului Zlatan, cât și în cel al tânărului adult, filmul intră în măruntaiele formării lui și încearcă de fapt să explice felul cum s-a dezvoltat, ce l-a făcut să fie mereu un rebel, un nonconformist apăsător de ipocrizia din jur. Conștient de propria valoare, s-a impus peste tot, iar filmul apare chiar la țanc, când a atins 40 de ani, dar încă mai joacă și o face la nivel înalt: tocmai le-a adus titlul național celor de la AC Milan, după mai mult de un deceniu pauză. Pentru fanii sportului rege, un film de neratat!

Filmul poate fi văzut duminică, 19 iunie, ora 12:15, și vineri, 24 iunie, ora 10:15, la Sapienia.

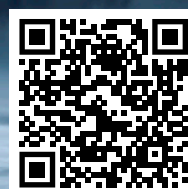
Ion Indolean

BT PAY ȘI
PRIETENUL
CARE NU VREA SĂ FACĂ
SPLIT THE BILL

Genul programului: dramă

Descarcă aici:

COMPETIȚIE

Execuția care te va scoate din zona de confort

În țările sovietice, s-a susținut multă vreme că nu există ucigași în serie sau monștri. Regizorul rus Lado Kvataniya și-a găsit inspirația pentru acest dark thriller în faptele criminalului Andrei Cikatio, supranumit „Măcelarul din Rostov” sau „Spintecătorul roșu”. El a ucis cel puțin 50 de femei între anii 1978 și 1990.

Kvataniya îmbină munca dezordonată a poliției și depravarea cu o narațiune non-liniară, marcată de elipse în timp, flashback-uri și flashforward-uri. Decizia regizorală ajută la accentuarea gravității unui caz neîntâlnit până atunci, adăugând plusul misterului într-o manieră convingătoare. Nikoloz Tavadze îl interpretează pe Issa Davydov, un personaj foarte complex, ofițer superior de investigații pentru divizia de crime majore a parchetului din Uniunea Sovietică. După o serie de crime brutale, Issa este adus să preia cazul lui Cikatio, care ajunge să-l consume timp de peste un deceniu de piste false, arestări greșite și un număr de cadavre în continuă creștere. Acțiunea începe în 1991, când Davydov realizează că (probabil) a acuzat bărbatul nepotrivit pentru o serie de crime

brutale. Ne întoarcem la sfârșitul anilor '70, când au început să apară primele cadavre ale femeilor prin păduri. Toate victimele criminalului au în comun un profil similar: păr scurt, brunet, înalte și slabe. Ucise cu sânge rece, cu același tip de armă, având aceeași „semnătură” pe trupurile lăsate de izbeliște. În paralel, urmărim povestea de la începutul anilor '90, dar și cum a arătat ancheta haotică a anilor '80. Davydov acționează ca unul dintre acei detectivi tipici care și-au dedicat viața muncii în timp ce și-au neglijat familiile. Ce transformă cazul lui Cikatio într-unul special e situația lui în categoria celor mai timpurii studii ale ucigașilor în serie, iar crearea unui profil psihologic (sau mai degrabă psihanalitic) al crimina-

lului, pentru a ajuta la capturarea lui, era un concept nou, care abia începea să prindă formă. Cikatio se dovedește a fi chiar mai rău decât sosia americană Ted Bundy, prin brutalitatea uluitoare și cruzimea cu care execută (și semnează) crimele.

Execuția surprinde nu doar prin oribilitatea cazului, ci și prin lipsa de competență a autorităților și însăși atrocitățile comise, ajungând la convenția unui film anti-sistem. Totul are loc într-o fază terminală a Uniunii Sovietice, nuanțată în tonuri monocrome și ruginite. Există o

lipsă generală de perspective, societatea este într-o dezordine totală, iar poliția se află sub presiunea constantă a superiorilor să rezolve cât mai curând astfel de cazuri, despre care publicul nici măcar nu știe.

Deranjant și pe cât se poate de sumbru, *Execuția* este un thriller eficient, care te va ține lipit de ecran până la finalul creditelor (poate chiar mai mult). Rulează astăzi de la ora 15:00 la Cinema Victoria și marți, 21 iunie în aceeași locație de la 22:15.

Emanuela Susanu

COMPETIȚIE

Făpturi de vis – și (de) unde începe coșmarul?

Adolescența. O perioadă când totul se schimbă, când (te) descoperi încă puțin în fiecare moment.

O perioadă când simți că ai dobândit maturitatea și că poți face orice. Că totul ți se cuvine și că nimic nu te poate atinge.

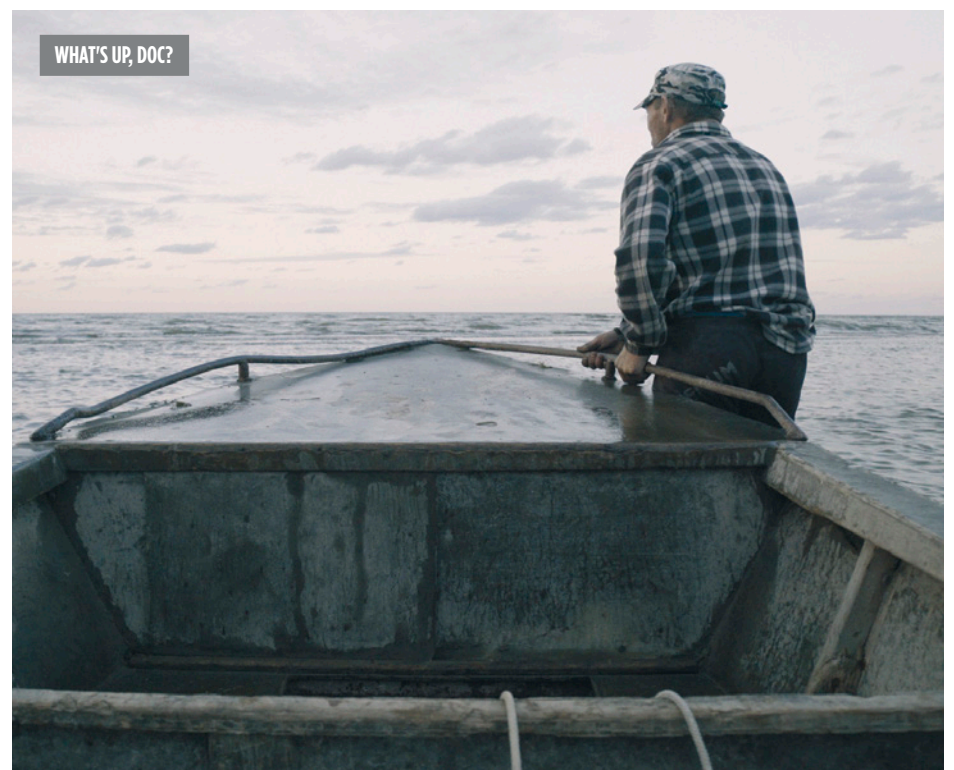
Addi locuiește cu mama și sora lui mai mică, într-un oraș islandez cenușiu, aflat la malul mării, și are un grup de prieteni de care se ține foarte legat. Așa cum se întâmplă des, ei împreună se simt stăpânii lumii. Ce nu știu e că trăiesc pe muchia pierzaniei. Visul libertății și rebeliunii se poate transforma oricând într-un coșmar.

Într-o societate cu relații tot mai fragmentate, unde părinții sunt mereu absenți, copiii ajung să plătească un preț prea mare pentru propria descoperire. Povestea pe care o spune regizorul multi-premiat Guðmundur Arnar Guðmundsson este general valabilă. Cine îi mai poate salva pe acești tineri?

Filmul poate fi văzut astăzi, de la ora 20:00, și marți, 21 iunie, ora 15:00, la Cinema Victoria.

Ion Indolean

WHAT'S UP, DOC?

Ostrov – undeva departe

De zeci de ani deja, pe insula Ostrov domină foamea și lipsurile.

Locuitorii acestui loc aflat la Marea Caspică sunt nevoiți să riște zilnic totul pentru a ieși la braconaj. Nu au alternativă. Insula aparține Rusiei, dar nu primește nimic de la guvernul condus de Vladimir Putin. Totuși, oamenii văd în el un lider carismatic, care a schimbat în bine lucrurile în acest stat imens. Trăiesc modest și nu au perspective, dar parcă tot mai bine e acasă: unul dintre tinerii acestei familii extinse a revenit din orașul apropiat Mahacikala, unde nu îi plăcuse, un altul recunoaște că în stagiul militar a fost bătut crunt. Sunt dramele unor oameni de care nimeni nu își mai amintește. Devine

în acest context frapant, cu toate că poate fi așteptat, naționalismul înrădăcinat, faptul că sunt ruși mândri și afirmă repetat că acest popor e cel mai puternic, de neînduplecat, etern. Propaganda a lucrat bine aici. O privire puternică și sensibilă despre un loc îndepărtat, sărac, lăsat să moară, unde ce a mai rămas este ceva din prezervarea unor tradiții vechi și veșnica mândrie a unui neam întotdeauna amăgit.

Filmul poate fi văzut astăzi de la ora 22:00, și marți, 21 iunie, ora 15:30, la Cinema Arta.

Ion Indolean

LARGER THAN LIFE

Hallelujah: Leonard Cohen, a Journey, a Song

Odiseea unei capodopere muzicale

De-a lungul timpului, mulți regizori de film documentar s-au străduit să condenseze în câteva ore tumultuoasa și nonconformista viață a artistului canadian Leonard Cohen.

Una dintre ultimele încercări, ale duo-ului format din Daniel Geller și Dayna Goldfine, a avut rezultate surprinzătoare. În *Hallelujah: Leonard Cohen, a Journey, a Song*, cei doi au abordat povestea muzicianului prin prisma renumitei sale melodii *Hallelujah*, simbol religios, element pop culture și imn al unei generații.

Cohen s-a confruntat pe parcursul carierei lui începute la treizeci și trei de ani cu depresie, alcoolism și o retragere de șase ani la o mănăstire budistă, dar a rămas mereu un suflet cald și blajin – mama mea își aduce aminte cu încântare cum, la finalul ultimului său concert susținut la Bucu-

rești, în 2012, după trei bisuri, solistul trimitea publicul acasă, aproape cerându-și scuze că nu poate cânta mai mult: „my friends, it's late, your wives, mothers, brothers and sisters are waiting for you”.

Asemeni autorului său, *Hallelujah* a avut parte de o călătorie metamorfică. De la cei peste șapte ani de dezvoltare lirică și compozițională și cele 180 de versuri diferite care s-ar fi putut auzi în opera finală, până la înregistrarea ei și refuzul studioului de a lansa albumul „Various Positions” pe care se regăsea, și apoi la fenomenul global care a devenit, melodia a evoluat la un nivel nebănuț nici măcar de creatorul ei.

Filmul semi-biografic explică cum o bună parte din succesul capodoperei se datorează coverurilor realizate de artiști precum John Cale, Rufus Wainwright sau Jeff Buckley – a căruia moarte prematură a oferit o nouă dimensiune cântecului –, dar și a apariției sale pe soundtrack-ul senzației animate de la începutul mileniului, *Shrek*. Completări și lămuriri importante sunt aduse și de personalitățile care l-au cunoscut sau admirat pe Cohen, precum Nancy Bacal, Judy Collins, Sharon Robinson, partenera

lui de viață Dominique Issermann și Regina Spektor, care descrie *Hallelujah* ca fiind „o rugăciune modernă”. Rabinul lui, Mordecai Finley, merge atât de departe încât atribuie crearea cântecului lui „bat kol” – vocea lui Dumnezeu care i-a oferit compozitorului inspirație divină.

Filmul rulează în cadrul secțiunii Larger Than Life astăzi, de la ora 15:00, la Cinema Florin Piersic, și miercuri, 22 iunie, ora 16:00, la Casa de Cultură a Studenților.

Oana Balaci

COMPANIA DE APĂ
SOMEȘ S.A.

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
Compania de Apă Someș
îmbrățișează valorile ecologice
și prezintă proiectiile eco la TIFF 2022.

PIAȚA UNIRII

Cut! – halucinant&amuzant

Dacă vrei să vedeți un *Kill Bill* combinat cu *From Dusk Till Dawn* și *Walking Dead*, dar mult-mulț mai comic și care nu se ia deloc în serios la modul cel mai amuzant, *Cut!* e pentru voi.

Filmul e de fapt o farsă în toată regula și are o distribuție franceză stelară.

Remake al filmului japonez cult *One Cut of the Dead*, reprezintă un omagiu adus acelor filme care sunt atât de ciudate încât ajung să fie văzute pentru cât de prost funcționează cinematografic. E atât de dus la extrem încât a deschis ediția din acest an de la Cannes. Regizat de Michel Hazanavicius, cel care s-a impus iremediabil cu *The Artist*, filmul e un soi de satiră la adresa producțiilor horror cu zombi.

Undeva la margine de oraș, se filmează un no-budget horror. Nimeni nu prea are chef să fie aici. Actorii joacă gros, efectele speciale care abundă în sânge tășnit sunt parcă picate din anii 70, iar lumea e clar că de abia așteaptă să plece acasă. Singu-

rul om dedicat de pe platou este regizorul (Romain Duris), care vede, fără să poată face aparent mai nimic, cum tot proiectul i se năruie. Pe nesimțite, însă, figuranții-zombi se transformă pe bune și încep să îi atace pe actori. Scapă cine poate.

Filmul poate fi văzut duminică, 19 iunie, ora 21:45, în Unirii Open Air și Parc Poligon Florești, luni, 20 iunie, ora 19:30, la Cinema Mărăști, joi, 23 iunie, ora 16:00, la Casa de Cultură a Studenților.

Ion Indolean

Filmul din balcon în căutarea esenței vieții

Auzim destul de des expresia: „trebuie să mai ieși și tu din zona ta de confort”. Totuși, cât de des o facem?

Paweł Łoziński explorează foarte simpatic și natural acest statement prin *Filmul din balcon*, reușind să întrerupă rutina zilnică a oamenilor care îi trec prin cadru. El își setează camera și microfonul în balconul locuinței, fără așteptări sau obiective precise. Timp de patru anotimpuri, își urmărește trecătorii care pleacă (și uneori se întorc), încercând să le afle povestea vieții. Sau doar cum le e ziua. În tot peisajul aglomerat și grăbit cu care ne-am obișnuit în viața de zi cu zi, filmul apare ca o metaforă a vieții (cum însuși regizorul o descrie în primele sale conversații). Łoziński ne provoacă să ne oprim o clipă din orice am face pentru a reflecta la esența vieții- atât noi, cât și „victimele” inocente mai mult sau mai puțin interesate de o escapadă din cotidian. Unii trecători aleg să revină la balconul lui Łoziński pentru a-și împărtăși

gândurile sau sentimentele de moment, lăsându-ne să le invadăm intimitatea și să le aflăm povestea. Regizorul își atinge astfel unul din scopurile implicite mărturisite inițial: căutarea de eroi pentru filmul său. Să fie acesta bărbatul care doarme de câteva nopți în mașină? Sau fostul pușcăriaș proaspăt eliberat? Sau bătrâna care regretă că nu și-a iubit soțul mai mult cât timp a fost în viață? Fiecare subiect enigmatic al documentarului devine un erou, poveștile lor de viață depășind însăși imaginația. Łoziński reușește să transforme un spațiu personal slab ofertant într-un loc cu expunere largă spre dialog, în care unii se regăsesc pe sine. Experimentul artistic al regizorului polonez va rula astăzi de la 12.30 la Cinema Victoria, dar și duminică, 26 iunie de la 13:15 la Cercul Militar.

Emanuela Susanu

 |

Să-ți împărtășești
pasiunea cu
întreaga lume.

De Neprețuit™

Vino la **TIFF**, du-ți mai departe pasiunea pentru film și fii protagonistul propriei tale povești, cu **Mastercard**.

Co-scrisă și regizată în totalitate de finlandezul Teemu Nikki, prezent la TIFF.21 și cu *Orbul care n-a vrut să vadă Titanic*, miniseria *Domnul8* vine să dea peste cap convențiile comediei romantice cu protagonista sa Maria (Krista Kosonen), care în loc să plece în căutarea sufletului pereche, se mulțumește cu șapte parteneri – câte unul pentru fiecare zi a săptămânii! De la un antrenor de fitness la un șoarece de bibliotecă, de la lupul singuratic care preferă să trăiască în natură la întruchiparea tatălui ideal, fiecare are o trăsătură pe care Maria o caută într-un bărbat, iar împreună aceștia poate că ar putea crea bărbatul perfect (dacă așa ceva chiar există), însă luați separat sunt destul de... neinteresanți. Maria, în schimb, reprezintă tot ce caută cei șapte: e o femeie frumoasă, inteligentă, care se află în fruntea unei afaceri de familie prospere, și are și puține pretenții. Eroarea în matrix apare când Maria se îndrăgostește de Juho (Pekka Strong), abia mutat în oraș, și realizează că săptămâna nu are opt zile. El se luptă pentru atenția ei (nu,

nu invers!) și ar vrea chiar să o ia de soție, însă are ce îi trebuie pentru a-l înlocui pe unul dintre cei șapte sau chiar desființa acest aranjament neconvențional? Greu de spus.

O comedie acidă și bizară filmată într-un alb-negru stilizat care adaugă valoare poveștii trăsnite, pline de situații awkward yet funny care aduc aminte de filmele conaționalului Aki Kaurismäki, *Domnul8* se desfășoară într-un univers ermetic, în care toată lumea e confortabilă cu rețeaua de relații a Mariei – încă o sursă de comedie. Interacțiunile dintre variatele personaje masculine cel puțin, care acceptă tacit dinamicile jocului, sunt hilare. În rest, *Domnul8* are nenumărate răsturnări de situație și momente de tensiune care să te țină cu sufletul la gură și să te facă să vrei mai mult. Recomandat mai ales fanilor *Black Mirror*!

Primele trei episoade rulează astăzi, 19 iunie, de la 14:45 la Universitatea Sapienția, și joi, 23 iunie, de la 22:00 la UBB Open Air.

Laurențiu Paraschiv

InterogaTIFF

Despre cine-concertul *Nosferatu*, cu Simona Strungaru (compozitoare) și Stefan Geiger (dirijor)

În atmosfera aparte de la castelul Bánffy, a avut loc aseară cine-concertul *Nosferatu*, o co-producție TIFF - Goethe Institut. Lansat acum fix un secol, filmul reprezintă un reper pentru istoria cinematografului și propune un personaj care a apărut ulterior în zeci, dacă nu sute de filme: Dracula.

Foto: Teodora Murăreanu

Pentru această proiecție, fondul sonor a fost facilitat de compozitoarea Simona Strungaru (dirijor permanent al Bucharest Jazz Orchestra și Sonomania) și dirijorul Stefan Geiger (conduce Orchestra de Tineret din Bremen), alături de artiștii Operei Maghiare de Stat din Cluj-Napoca. Am

discutat cu ei pentru a înțelege mai bine acest proces elaborat. Este prima colaborare între Strungaru și Geiger, care nu sunt însă prima oară la TIFF. Ea a compus muzica pentru cine-concertele *Haxan*, 2016, și *Malombra*, 2021, iar el a dirijat *Metropolis* în 2017. Cei doi au avut la dispoziție doar patru zile de repetiții.

Un lucru inedit se leagă de instrumentul special folosit pentru această partitură, numit Spheraton, realizat de sculptorița Misha Diaconu.

Care este procesul de lucru pentru a compune muzica pentru un cine-concert?

Simona Strungaru: Urmărirea filmului până ajungi oarecum una cu povestea, apoi transcrierea ideilor muzicale ce ies la suprafață, imaginarea necesităților tehnice ale ansamblului, orchestrei și soliștilor care urmează să interpreteze muzica.

Stefan Geiger: Muzica este unul din cele mai importante ingrediente pentru un film. Putem proba asta dacă ne imaginăm un film fără muzică. Dar și dacă aplicăm muzică diferită, acesta poate fi ori horror, ori comedie. E foarte important să avem o muzică potrivită, care să potențeze mesajul. Suntem fericiți să avem premiера mondială a partiturii Simonei, care a compus o muzică strălucitoare.

Care este specificitatea unui cine-concert față de un concert clasic?

S.S.: La un cine-concert imaginea dictează organizarea timpului.

S.G.: Este o diferență care îmi face o mare plăcere. La cine-concerte, suntem norocoși, uneori ne simțim ca starurile pop sau rock, pentru că publicul uită uneori că

se află la un concert, fiind foarte absorbit de show. Iar oamenii reacționează la film, la o comedie râd, la anumite secvențe extraordinar de bune aplaudă și asta poate fi foarte plăcut și îmbucurător.

Cât de greu a fost să puneți toate elemente în ordine și, de fapt, să organizați tot cine-concertul?

S.S.: În cazul proiectului *Nosferatu* care pentru mine este un vis devenit realitate am avut norocul și țin să mulțumesc unor persoane care au crezut în mine și în posibilitatea de a duce la capăt acest demers, Oana Lăpădatu de la Goethe Institut din București și Claudia Droc de la TIFF. Mă bucur că am plăcerea să îmi fie cântată în premieră opera. Am alături de mine trei voci extraordinare, soprana Mihaela Maxim, baritonul Cătălin Petrescu și basul Iustinian Zetea, care personifică personajele principale. Un alt aspect foarte important și o inovație pe care o realizez ca un vis de mult timp plantat este acela de a putea da viață unui instrument de percuție, foarte versatil, care acoperă o plajă foarte mare de frecvențe, numit Spheraton. Cu ocazia acestui concert, am luat contact cu dirijorul Stefan Geiger, pe care l-am urmărit în trecut dirijând diverse coloane sonore și pe care îl apreciez foarte mult. Domnia sa a rezonat cu muzica mea, a înțeles mesajul muzical și corelația sa cu filmul și eu zic că facem o echipă foarte bună.

S.G.: Nu pot răspunde exact așa cum ați întrebat, pentru că nu am organizat evenimentul, ci am fost contractat. De obicei, dirijor e șeful, dar la cine-concerte se întâmplă diferit, ești „scavul” filmului, pentru că el îți oferă tempoul. Asta este mult mai solicitant. În *Nosferatu*, sunt unele scene care trebuie sincronizate foarte atent, de exemplu când marinarul este lovit cu un topor, ca să dau doar un exemplu. Iar această potrivire poate fi făcută doar de mine, pentru că ceilalți artiști sunt cu spatele la ecran și nu au în față filmul și partitura.

Ion Indolean

Secțiunea *Larger Than Life* Mai mare decât TIFF

După cum sugerează și titlul ei, *Larger than Life* include zece filme-portret dedicate unor destine excepționale, „mai mari decât viața”. Curatoriată de Ana Maria Sandu, secțiunea pune la dispoziție o paletă de titluri surprinzătoare.

Jane văzută de Charlotte

În cuvintele directorului artistic al festivalului, Mihai Chirilov: „Este vorba nu doar despre oameni obișnuiți cu hobby-uri speciale (cum este personajul fascinant din *Colecționarul de ouă* (*O, Verzamelen Van Eieren In Weerwil Van De Tijd*) 2021, cât mai

ales despre personalități incontestabile din sfera artei, politicii, sportului și științei: actorul Dean Martin (*Dean Martin King of Cool* (2021)), actrița și cântăreața Jane Birkin (filmată de fiica sa, Charlotte Gainsbourg în *Jane văzută de Charlotte* (2021)), sulfurosul regizor italian Joe D'Amato în *Joe D'Amato și Infernul Roșu* [*Inferno Rosso: Joe D'Amato Sulla Via Dell'Eccesso*] (2021)), pictorul provocator Albert Ohlen în *Pictorul* [*Der Maler*] (2021) care este impersonat de actorul Ben Becker într-un documentar

hibrid despre natura artei, autenticitate și procesul de creație, Leonard Cohen în *Leonard Cohen și Hallelujah - Povestea unui cântec* [*Hallelujah: Leonard Cohen, A Journey, A Song*] (2022) (documentar biografic construit în jurul legendarului hit omonim), scriitoarea

Dean Martin King of Cool

Patricia Highsmith în *Iubirile Patricei Highsmith* [*Loving Highsmith*] (2022), tenismanul Arthur Ashe ale cărui performanțe sportive au fost dublate de o rezonanță carieră activistă pentru drepturile omului, în *Cetățeanul Ashe & Nasty* (*Work In Progress*) [*Citizen Ashe*] (2021), cuplul mistuit de pasiunea pentru vulcanologie din *Iubire Vulcanică* [*Fire of Love*] (2022) și, nu în ultimul rând, însuși Nicolae Ceaușescu, într-un

inedit experiment (*Nicolae* (2022)) despre întoarcerea dictatorului în România de azi sub formă de hologramă”.

Astăzi, puteți alege între *Iubire Vulcanică* [*Fire of Love*] (2022) și *Cetățeanul Ashe & Nasty* (*Work In Progress*) [*Citizen Ashe*] (2021), proiectate la Casa de Cultură a Studenților ora 16:00, respectiv Cinema Victoria ora 17:45.

Emily Noejovich

Imaginea Victoriei (2021) - reflectări asupra unei povești nespuse

Cunoscutul regizor israelian Avi Nesher propune în *Imaginea Victoriei* premisa unei istorii reale, din timpul Bătăliei de la Nitzanim, Războiului de Independență din cele două perspec-

tive centrale: perspectiva egiptenilor și cea a evreilor. Acestea sunt reprezentate, în mod corespunzător, de jurnalistul din Cairo și de trupele egiptene, precum și de rezidenții evrei și soldații din Kibbutz

Nitzanim. Filmul preia și câteva personaje reale, cum ar fi, de exemplu, Abba Kovner, care a fost ofițer de armată și poet.

Povestea se concentrează pe două personaje care au fost și ele recreate din

evenimentele reale. Ele sunt, pe de o parte, Mira Ben-Ari (Joy Reiger), amintită istoric pentru actul ei curajos de a rămâne nemișcată ca operator *wireless* fără să-și facă griji pentru propria viață, și jurnalistul egiptean Mohamed Hassanein Heikal (Amir Khoury), care a devenit director de știri după ce a acoperit Războiul de Independență.

În timp ce Mira Ben-Ari își sacrifică viața, ca martir, Mohamed Hassanein Heikal e responsabil pentru furnizarea de „imagini victorioase” regelui Farouk. Filmul recrează această tensiune istorică fără a încerca neapărat să favorizeze o parte sau cealaltă, ci mai degrabă arătând complexitățile implicate, ceea ce justifică faptul că intriga se concentrează în principal pe evenimentele anterioare evenimentului armat. Bătălia însăși este, prin urmare, prezentată într-un context încărcat și ambivalent.

Noutatea filmului constă în faptul că vorbește despre bătălie în sine, purtată între Forțele de Apărare a Israelului și armata egipteană, în războiul arabo-israelian din 1948. O așezare evreiască (kibbutz) din sud a fost presată să țină linia împotriva forțelor egiptene, chiar dacă era clar că nu avea nicio șansă. Se creează astfel o imagine eroizantă a locuitorilor, care mor pentru ce e al lor.

Marea rușine și dezonoare care înconjoară amintirile fatidice ale acestei bătălii explică de ce există o anumită dorință de a lua distanță față de ea, ceea ce explică, la rândul său, de ce este atât de puțin cunoscută. Filmul se remarcă așadar prin efortul de a iniția un dialog cu istoria care, deși oarecum îndepărtată, este departe de a fi uitată.

Filmul rulează astăzi, 19 iunie, la Cercul Militar, ora 15:45.

Emily Noejovich

Focus Israel - o privire către poveștile altor popoare

Ca la fiecare ediție, TIFF propune o paletă multiculturală vastă, prin filme din diferite părți ale lumii, cinești din culturi diferite, fiecare cu propria istorie, dar cu o pasiune comună: cinematografia. Festivalul reamintește constant atât că arta nu cunoaște bariere, cât și că lumea există într-o diversitate care caută să se conecteze cu ea însăși.

Diferitele secțiuni încearcă astfel să promoveze legătura cu oamenii din alte realități. Dată fiind oferta mereu generoasă a festivalului, putem în permanență să improspătăm meniul pe care îl avem la îndemână. Acesta este și cazul secțiunii Focus Israel.

Aici veți găsi filme regizate de regizori israelieni și cu o distribuție predominant israeliană, dar realizate și în coproducție cu alte țări precum Germania, Franța, Guatemala sau Belgia. Este vorba de o selecție care reunește atât documentare, cât și filme de ficțiune, care arată diferite aspecte ale istoriei, culturii și societății israeliene. În ciuda distanței lor geografice și culturale, filmele au elemente care, deși exotice pentru ochii străini, nu sunt în fond cu totul atât de departe de noi: în *A Patra Fereastră* (2022), Amos Oz, reprezintă, ca icoană culturală, latura întunecată, dar umană a unei societăți, atât în *Genunchiul lui Ahed* (2021), *Imaginea Victoriei* (2021), cât și în *Să Fie Dimineața* (2021) ne confruntăm cu tensiunile sociale care derivă din împărțirea dife-

ritelor popoare în același spațiu. În *Șase Milioane* (2021) regizorul este interesat să pună sub semnul întrebării narațiunea construită în jurul consecințelor Holocaustului, în *Orchestra cu instrumente stricate* (2021) vedem cum, dintr-o inimă deschisă, armonia poate ieși din disonanță, în *Cinema Sabaya* (2021) descoperim puterea de transformare a cinematografiilor prin explorarea modului de a învăța să vedem și să fim văzuți; în cele din urmă, în *Nu sunt eu* (2021) ne imbarcăm, împreună cu Oren, în călătoria dureroasă de a construi unitatea identității pornind de la opoziția fundamentală de a fi diferit.

Lista completă de titluri este aceasta: *A patra fereastră*, *Cinema Sabaya*, *Genunchiul lui Ahed*, *Imaginea victoriei*, *Nu sunt eu*, *Orchestra cu instrumente stricate*, *Șase milioane*, *Să fie dimineața*.

Astăzi vă puteți bucura de *Imaginea Victoriei* (2021) la Cercul Militar ora 15:45 și *Orchestra cu Instrumente Stricate* (2020) la Muzeul de Artă ora 21:30.

Emily Noejovich

TIFF.21

PREZENTAT DE

BT

DEDEMAN

INCREDIBILA POVESTE A LEGENDARULUI ARTHUR ASHE

**CITIZEN
CITIZEN
ASHE**

Rex Miller, Sam Pollard
2021, SUA, 94'

**Cinema Victoria
Duminică 19 iunie
17:45**

ÎN AVANPREMIERĂ

Nasty

regia: Tudor Giurgiu
producător: Cosmin Hodor
Work in progress, 20'

Invitat special:
Ilie Năstase

MUST SEE

10 pentru FILM la TIFF, 2022: Irina Sibef: „Când eram mică, visam să joc în NBA”

10 actori de teatru sunt prezentați anual, în cadrul TIFF, profesioniștilor din lumea filmului și publicului. Programul 10 pentru FILM la TIFF își propune să promoveze figuri noi în filmul românesc și îi vizează pe actorii care nu au avut până acum șansa afirmării în cinema românesc, indiferent de vârstă.

Fotografie: Sabina Costinel

Cei 10 selectați pentru ediția a 11-a a programului sunt: Magor Bocsárdi (Sf. Gheorghe), Iulia Colan (Craiova), Sara Cunceș (București), Ada Dumitru (Pitești), Reka Kovacs (București), Robert Radoveneanu (București), George Rotaru (București), Irina Sibef (Giurgiu), Doru Talos (Cluj) și Mihaela Velicu (București).

Irina Sibef (28 ani), absolventă a Facultății de Teatru și Televiziune, Universitatea Babeș-Bolyai, în 2017, a participat la multe tabere performative și ateliere de dans contemporan. E membră a trupei independente Frilensăr și actriță colaboratoare a Teatrului Tudor Vianu Giurgiu. Actorul și dramaturgul Cosmin Stănilă (Teatrul Național din Cluj, Toate lucrurile pe care mi le-a luat Alois) i-a pus câteva întrebări Irinei:

Ce zice astrograma despre personalitatea ta?

Luna și ascendentul mă fac să fiu foarte pământeană și pragmatică (a se obser-

va că mă încred în zodii hahaha...), îmi doresc stabilitate și uneori îmi e frică de schimbare. Săgetătorul este interesat de multe lucruri, dar nu le prea aprofundează, sunt scorpionică, uneori am tendințe depresive (râde) dar e ok, mă descurc. Ar trebui să fie scris că râd când zic asta. Că nu e lacrimogen.

Ce îți place la tine?

Cred că uneori am simțul umorului. Cred că pot să fiu și foarte serioasă, cred că sunt un om punctual și asta îmi place mult, dacă mă pasionează ceva, devin foarte implicată și dedicată. Îmi place că sunt curioasă uneori. Au început să îmi placă lucrurile la mine. Îmi place că fac sport, cuvântul dependența nu e bun, dar cred că sunt dependentă de sport să fiu sănătoasă și mă bucur că am găsit asta la mine. (interviul integral pe LiterNet.ro la <https://agenda.liternet.ro/cronici/10pentrufilmattiff.html>)

Cosmin Stănilă

PROGRAM / DUMINICĂ / 19 IUNIE

■ CINEMA FLORIN PIERSIC

13:00 Larger Than Life
Jane văzută de Charlotte (Jane by Charlotte)
Charlotte Gainsbourg | 89' | Franța, Marea Britanie, Japonia [2R1]

15:00 Larger Than Life
Leonard Cohen și Hallelujah – Povestea unui cântec (Hallelujah: Leonard Cohen, a Journey, a Song)
Daniel Geller, Dayna Goldfine | 115' | SUA [2R2]

17:30 3x3
Enter the Void * / **
Gaspar Noe | 143' | Franța [2R3]

20:15 Fără limită
Rimini *
Ulrich Seidl | 116' | Germania, Austria, Franța [2R4]

22:30 Lună plină
Lucifer
Peter Brunner | 103' | Austria [2R5]

■ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 Larger Than Life
Iubire vulcanică (Fire of Love)
Sara Dosa | 94' | Canada, SUA [2C1]

18:30 Focus Israel
Genunchiul lui Ahed (Ahed's Knee)
Nadav Lapid | 110' | Israel, Franța, Germania [2C2]

21:00 Fără limită
Nr. 10
Alex van Warmerdam | 101' | Olanda, Belgia [2C3]

■ CINEMA VICTORIA

10:00 EducaTIFF
Familia adevărată (La vraie famille)
Fabien Gorgeart | 102' | Franța [2V1]

12:30 Focus Polonia
Filmul din balcon (The Balcony Movie)
Pawel Lozinski | 101' | Polonia [2V2]

15:00 Competiție
Execuția (The Execution)
Lado Kvataniya | 138' | Rusia [2V3]

17:45 Larger Than Life
Cetățeanul Ashe (Citizen Ashe)
Sam Pollard, Rex Miller | 94' | Marea Britanie, SUA [2V4]

20:00 Competiție
Făpturi de vis (Beautiful Beings)
Gudmundur Arnar Gudmundsson | 123' | Islanda, Danemarca, Suedia, Olanda, Cehia [2V5]

22:30 Competiție
Pamfir
Dmytro Sukholytkyy-Sobchuk | 106' | Ucraina [2V6]

■ CERCUL MILITAR

13:15 Supernova
Full Time (À plein temps)
Eric Gravel | 88' | Franța [2W1]

15:45 Focus Israel
Imaginea victoriei (Image of Victory)
Avi Nesher | 130' | Israel [2W2]

18:30 Film Food
Clubul de gătit (Tuesday Club)
Annika Appelin | 102' | Suedia [2W3]

20:30 Fără limită
Păstrătorii veșniciei (The Timekeepers of Eternity)
Aristotelis Maragos | 63' | Grecia, Marea Britanie [2W4]

■ CINEMA ARTA

10:00 Close-up Krzysztof Kieslowski
Noroc chior (Blind Chance)
Krzysztof Kieslowski | 118' | Polonia [2A1]

12:15 Film Food
Totul pentru o stea Michelin (A Taste of Hunger)
Christoffer Boe | 104' | Danemarca [2A2]

14:30 Close-up Krzysztof Kieslowski
Trei Culori: Rosu (Trois couleurs: Rouge)
Krzysztof Kieslowski | 95' | Elveția, Franța, Polonia [2A3]

17:00 3x3
Război pe calea undelor (Cold Waves)
Alexandru Solomon | 108' | România [2A4]

19:30 What's Up Doc?
Pentru un pumn de cartofi prăjiți (Poulet frites)
Yves Hinant, Jean Libon | 103' | Franța, Belgia [2A5]

22:00 What's Up Doc?
Ostrov (Ostrov - Lost Island)
Svetlana Rodina, Laurent Stoop | 92' | Elveția [2A6]

■ SAPIENTIA

12:15 EducaTIFF
Eu sunt Zlatan (I Am Zlatan)
Jens Sjögren | 102' | Suedia, Danemarca, Olanda [2S1]

14:45 Va urma
Mister8
Teemu Nikki | 88' | Finlanda [2S2]

17:15 Focus Polonia
Pe drumul cel bun (We Haven't Lost Our Way)
Anna Sasnal, Wilhelm Sasnal | 74' | Polonia [2S3]

19:30 Supernova
Precum în cer (Heavens Above)
Srdjan Dragojevic | 123' | Serbia, Germania, Macedonia, Slovenia, Croația, Bosnia și Herțegovina, Muntenegru [2S4]

22:15 Lună plină
Scrofița (Piggy)
Carlota Martínez Pereda | 100' | Spania [2S5]

■ CINEMA MĂRĂȘTI

17:00 EducaTIFF
Sus ștacheta! (Raise the Bar)
Gudjon Ragnarsson | 70' | Islanda [2Z1]

19:30 Piața Unirii
Iluzii pierdute (Illusions perdues)
Xavier Giannoli | 144' | Franța, Belgia [2Z2]

■ CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

19:30 Lună plină
Oul surpriză (Hatching)
Hanna Bergholm | 87' | Finlanda, Suedia [2D1]

■ MUZEUL DE ARTĂ

21:30 Focus Israel
Orchestra cu instrumente stricate (That Orchestra With The Broken Instruments)
Yuval Hameiri, Michal Vaknin | 80' | Israel [2M1]

■ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

21:45 Piața Unirii
Cut! (Coupez!)
Michel Hazanavicius | 112' | Franța [2U1]

■ PARCUL POLIGON FLOREȘTI

21:45 Piața Unirii
Cut! (Coupez!)
Michel Hazanavicius | 112' | Franța [2F1]

■ IULIUS PARC OPEN AIR

21:45 Supernova
Cop Secret
Hannes Þór Halldórsson | 100' | Islanda [2P1]

■ UBB OPEN AIR

22:00 Va urma
Klangor
Lukasz Kosmicki | 111' | Polonia [2X1]

■ CASTELUL BANFFY – BONȚIDA

21:45 Supernova
Orice, oriunde, oricând (Everything Everywhere All At Once)
Dan Kwan, Daniel Scheinert | 139' | SUA [2B1]

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

**Nerecomandat persoanelor sensibile la imagini stroboscopice / Not suitable for viewers with flickering light sensitivity

InterogaTIFF

Mihnea Măruță: “Îmi era dor de TIFF!”

Mihnea Măruță este gazda TIFF Lounge de peste un deceniu. Pe canapeaua lui au poposit, în acești ani, zeci de invitați. De la fiecare dintre ei Mihnea a adus publicului prezent în Piața Unirii povești și mărturisiri – unele au rămas memorabile. Înainte de prima discuție de la această ediție, l-am provocat la un scurt dialog, chiar de pe canapeaua invitaților!

Anul trecut ai lipsit – motivat, e drept – de la TIFF. Cum regăsești festivalul la revenire?

Îmi era dor să reiau acest tip de întâlniri pentru că emoția e de fiecare dată la fel de mare. Paradoxal, cumva. M-am așteptat ca, pe măsură ce îmbătrânesc, să devin mai relaxat, dar nu se întâmplă așa, emoția e la fel de mare înainte de fiecare întâlnire. Mai mult, învăț de fiecare dată – și asta îmi place foarte mult – de la invitați.

La această ediție formatul dialogurilor tale e un pic diferit.

Da, până acum erau actori și regizori, în principal, care veneau cu filme în festival și discutam despre asta, încercând, în același timp, să trec dincolo de cinești, spre oameni și viața lor. În acest an pornim de la niște filme din festival și o serie de teme controversate pe care aceste filme le prezintă, cele de care vorbea și Mihai Chirilov la deschidere. Pornind de la aceste filme, cu ajutorul unor invitați care nu fac parte din lumea filmului, încercăm să lămurim niște lucruri pentru publicul de la TIFF Lounge. Chiar acum (ieri, n.r.) am trei invitate cu care voi discuta despre problema avortului.

Poți rezuma temele din următoarele întâlniri de la TIFF Lounge?

Sigur. Duminică vorbim despre abuzurile din comunism, despre compromisuri, trădare și așa mai departe, și o să încerc să fac o comparație între mentalitățile și legile de atunci și de acum. Discuția pleacă de la filmul polonez "Leave no traces" în care protagonistul are de făcut o alegere dificilă. Miercuri vorbim despre cum se construiește un președinte din culise, cum îl alegi, cum îl marketezi, cum îl pui pe piață și ce calități trebuie să aibă. Vineri o să fie despre problema feminității, a mamei singure care trebuie să se descurce cumva. În fine, sâmbătă vine Mircea Geoană și, plecând de la filmul "Navalny" vom vorbi despre film, război, Rusia, NATO.

Make films not war!

Exact.

Ești din 2009 gazda acestor conversații. Ai vreme să vezi și filme în TIFF – alte-

le decât cele pe marginea cărora discuți cu publicul și invitații, desigur.

Destul de puține. Mă mai uit la recomandările lui Mihai Chirilov și poate două-trei filme în plus. De exemplu, anul ăsta aș vrea să văd „Metronom”, filmul lui Alexandru Belc pentru că încă mai am acasă caietele din vremurile în care ascultam emisiunea Metronom de la Europa Liberă și notam acolo trupe și piese, sunt curios în ce măsură a reușit să reconstituie perioada respectivă.

Au fost, de-a lungul acestor ani, invitați pe care ți i-ai fi dorit la discuții și, dintr-un motiv sau altul, nu s-a putut?

Aș fi vrut, de pildă, să vină Alain Delon.

Ce l-ai fi întrebat?

Cum e să fii cel mai de succes, cel mai dorit bărbat din lume la un moment dat. Dar au fost niște momente magice. Ca să fac o confesiune, aici, la TIFF Lounge, am descoperit că dacă interviul durează aproximativ o oră și ai un singur invitat, există posibilitatea ca, la un moment dat, către final, să apară un moment magic în care atât tu și invitatul ajungeți la o stare de rezonanță, dar și publicul simte starea asta, și se creează un moment ca un soi de ieșire din timp pentru câteva secunde. De obicei, când invitatul e dispus să se mărturisească și să devină vulnerabil apare un astfel de moment. Ei, pentru momentul ăsta îmi doresc să revin în fiecare an la TIFF.

Cum te pregătești pentru aceste discuții?

Înainte, când vorbeam despre filme, documentam în amănunt invitații, biografie, filmografie. Astăzi am citit legislație despre avort, atât la noi, în Europa și în Statele Unite. Și, firește, despre invitate. Nu poți veni în fața publicului și să nu cunoști detalii despre invitați, despre ce poziții publice au avut pe o temă sau alta. Ideea e să-l surprinzi pe invitat cu câte lucruri cunoști despre el și, de obicei, oamenii chiar se miră, "Cum, și asta știai?". Dacă am un singur invitat mă uit și la alte interviuri cu ei.

Te-ai gândit vreodată să aduni interviurile de la TIFF Lounge, o selecție, într-un volum tipărit?

Da, m-am gândit, le și am în format audio, dar nu cred c-a venit încă momentul.

La final, aș vrea să te provoc la un exercițiu de imaginație. Dacă ar fi să poți alege un om din lumea filmului, pe oricine, indiferent dacă mai e printre noi sau nu, ca invitat la TIFF Lounge, cine ar fi alegerea ta?

Bună provocare! Andrei Tarkovsky. E primul nume care-mi vine în minte. Coppola. Și Monica Bellucci.

A consemnat Ruxandra Predescu

Istoria românilor pe scurt

Astăzi, de la ora 20.00, Teatrul Magic Puppet vă propune o comedie satirică care îmbină teatrul dramatic și teatrul de păpuși și își propune să acopere (în doar trei personaje!) complicata istorie a românilor lungă de 2.000 de ani.

„Un popor care nu poate să se amuze de propriul trecut nu este un popor matur.” Acesta ar putea fi motto-ul spectacolului „Istoria românilor pe scurt”, care ridică o serie de întrebări legate de identitatea națională,

de naționalism și de locul pe care îl ocupă românismul atât în spațiul ideatic contemporan cât și în cel geografic al condiției periferice caracteristice estului european.

Spus pe șleau, textul urmărește să descopere identitatea etnică și politică a românilor prin diferite incursiuni (ne) ortodoxe în istoria antică și modernă, cercetând ce se află în spatele miturilor fondatoare și a intangibililor valori naționale.

Unde? Bulevardul Eroilor, 36. Bilete se pot cumpăra de pe eventbook.ro.

TEL AVIV

AMMAN

BEIRUT

CAIRO

Adaugă un nou film la colecția ta neprețuită!

Călătoria merge mai departe cu
TAROM → TRANSPORTATOR OFICIAL

www.tarom.ro

LARGER THAN LIFE

Arthur Ashe, revoluționar

În timp ce tenisul a fost mereu un sport popular, abia în anii '70 a devenit afacerea bănoasă care e astăzi, iar asta s-a datorat în mare parte unor jucători ajunși celebri precum Björn Borg, Jimmy Connors sau John McEnroe. Această perioadă de tranziție a fost traversată și de Arthur Ashe – primul și singurul bărbat de culoare care câștigat Wimbledonul și una dintre principalele influențe ale lui Obama –, al cărui parcurs de la protestatar al apartheidului din Africa de Sud la activist SIDA spre finalul vieții (a murit în 1993 din cauza bolii, contractată în urma unei operații pe cord) e surprins în *Cetățeanul Ashe*, documentarul lui Rex Miller și Sam Pollard.

Născut în sudul segregat al Stateelor Unite, Ashe s-a infiltrat în tenisul predominant alb chiar când Mișcarea Drepturilor Civile a început să crească în vizibilitate. Neluând însă parte în popularizarea discursului radical, el a fost primit cu brațele deschise. Structura filmului e una standard pentru un documentar despre sport, și surprinde pove-

tea starului cu claritate, materialele de arhivă fiind prezentate alături de imagini cu activiști contemporani din sport, de la Naomi Osaka și Colin Kaepernick, care arată cât de mult s-au schimbat lucrurile în ultimele decenii. Un portret fascinant al unui personaj complex, *Cetățeanul Ashe* rulează astăzi, 19 iunie, de la 17:45 la Cinema Victoria, și duminică, 26 iunie, de la 10:00 la Cinema ARTA.

Proiecția de azi va fi precedată de cea a documentarului de scurtmetraj încă în lucru *Nasty*. Bad boy-ul original al tenisului mondial, dar și unul dintre cei mai performanți și apreciați tenismeni ai tuturor timpurilor, Ilie Năstase va fi în sală pentru această proiecție, alături de regizorul Tudor Giurgiu. Filmul documentează viața și cariera sportivului (palmaresul lui numără 64 de titluri ATP, două Grand Slamuri, trei finale de Cupa Davis) și include imagini de arhivă, dar și interviuri cu invitați precum Boris Becker sau Rafael Nadal.

Laurențiu Paraschiv

Serialul polonez cu titlu enigmatic *Klangor* e mai în linie cu seriile polițiere nordice sau chiar americane decât cu cele care se fac în zona est-europeană în ultima vreme. Rafał Wejman (Arkadiusz Jakubik) e psiholog la închisoarea Świnoujście, un regat al corupției în care înșiși polițiștii fac afaceri cu droguri pe care le vând deținuților, pentru ca mai apoi să cumpere tăcerea acestora atunci când, inevitabil, unul dintre ei mai moare din cauza unei supradoze. Munca pe care o face a devenit și ea o rutină obositoare, iar practicile învățate, care ar trebui să-i facă viața mai ușoară, i-o transformă într-un calvar de pe urma căruia nimeni nu beneficiază. Nu e de mirare că, atunci când un criminal instabil emoțional pe care nu a reușit să-l ajute atât cât ar fi vrut evadează, se simte vinovat și încearcă să rezolve situația de unul singur. Numai că, în aceeași noapte, una dintre fiicele sale dispare în circumstanțe cel puțin ciudate: iubitul ei, alături de care ieșise în oraș în

seara precedentă, e scos fără viață din râul care traversează orașul. Însă cine ar putea fi vinovatul având în vedere că în acest oraș toți oamenii se știu unii pe alții? Un serial în care e aproape imposibil să împarți personajele în eroi și *villains*, *Klangor* nu vine cu o premisă nemaîntâlnită. Farmecul său e dat mai degrabă de specificitate: a locului, a personajelor, și mai ales a relațiilor dintre ele. E o poveste universală, însă nu o poți muta în forma sa actuală într-un alt oraș fără să produci un seism. Așa cum, dacă ai fi scos-o pe Mare și pe ceilalți locuitori ai Easttown-ului din Philadelphia, tot serialul cu Kate Winslet s-ar fi dus de răpă, așa și aici e interesant de observat cum toate roțile încep să se învârtă ușor, ușor la unison, având toate același țel.

Primele două episoade din *Klangor* rulează astăzi, 19 iunie, de la 22:00 la UBB Open Air.

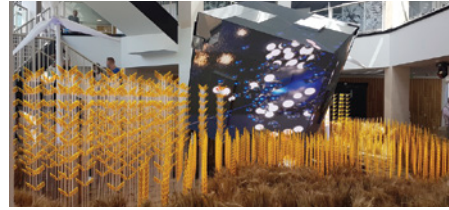
Laurențiu Paraschiv

Arta respiră în libertate

romania.europalibera.org

Scurtă introducere în grâul ucrainean

Gume proaste de dinainte de război: "Am zis să intrăm repede la Ucraina, câtă vreme mai are pavilion de țară". Scriam asta pe 21 ianuarie 2022, pe Facebook, aflându-ne la Expoziția Mondială din Dubai (da, aia amânată îndelung, din 2020). Există, în engleză, o expresie care mi se potrivea, vorba unui prieten de la radio, cât de cât impecabil: "a smartass".

Stupoare: 34 de zile mai târziu, Rusia chiar invadează Ucraina! Oroare: 48 de zile mai târziu, Ivan Sidorenko, directorul aceluia pavilion, declara, pentru Reuters: "N-am vorbit cu părinții mei de o săptămână, pentru că acolo unde sunt ei, lângă Kiev, nu mai au internet și nici electricitate".

Ivan Sidorenko spunea asta aflându-se într-o clădire semnată de Wanders Werner Falasi, o onorabilă firmă de arhitectură saudită. Un pavilion care nouă ni se păruse solid, impozant, deși nițel oldschool pe ici, pe colo, oricum mult -

realmente mult - peste ceea ce oferea, în termeni de design și informație, pavilionul României. Ucrainenii amenajaseră o clădire separată, cu două etaje și trei zone de interes (Smart life, Smart thinking, Smart feeling), cu un focus pe tehnologie și industrie locală, cu niște metri cubi de multimedia, mă rog, arăta ca și cum s-ar fi strădui cineva. La parter - o instalație de vreo cinci metri pătrați cu un lan de grâu cu spice galbene, din leduri. L-am pozat, am trecut mai departe.

34 de zile mai târziu am început să înțeleg cât de important era, de fapt, grâul ăla ucrainean. Practic, erau aceleași spice de grâu de pe costumele muzicienilor de „ethnic chaos”, cum se definesc cei de la DakhaBrakha, purtate în celebrul lor live de la KEXP (iunie, 2017, urcat pe YouTube). Greu de spus dacă, de data asta, vor purta spice galbene sau, dimpotrivă, tricouri kaki, în ton cu vremurile, asemeni președintelui lor. Cert e că-i vom putea vedea și aici, la Cluj-Napoca, pe 23 iunie 2022, la Iulius Parc Open Air. E parte a segmentului "TIFF For Ukraine", asupra căruia vom reveni. Până se termină *chaos-ul* vom reveni. Și încă puțin, după aceea.

Dragoș Vasile / Europa Liberă

Păpuși din șosete, tiroliană și pictat pe față la TIFF în familie

TIFF în familie își desfășoară activitatea acestei ediții în Parcul Poligon Florești, alături de copiii și părinții dornici de distracția venită la pachet cu atelierelor creative și jocurile educative pregătite de organizatori pentru acest weekend.

Cei mici s-au bucurat de noile experiențe asigurate de TIFF în această sâmbătă, în intervalul orar 10:00-17:00. Ne-am alăturat participanților, cărora le-am adresat câteva întrebări.

În graba de a-și strânge echipamentul, actrița și coordonatoarea Andreea's Animation Theater Playground, Andreea Roxana Bolovan, ne-a spus, zâmbind: „Fiecare copil și-a făcut o păpușă pe mână, un clown, cu care ne-am jucat un pic și pe care l-au luat acasă. Măine vom face păpuși din șosete, animăluțe. După-masă, începând cu ora 16:30, voi face un moment de teatru de marionete numit «Aventurile lui Bruno»”. Andreea afirmă că atmosfera este „foarte faină” și că au venit mai mulți copii decât s-ar fi așteptat. „Cred că lumea este super doritoare de evenimente, copiii mai ales”.

Atât copiii, cât și părinții, păreau încântați de evenimentele la care au luat parte, printre care: pictura pe față, tiroliana, tirul cu arcul, coloratul, pelerina din cadrul campaniei McDonald's (care promovează sustenabilitatea) și „jocurile cu lemne”. Răspunsul unuia dintre copiii întrebați care e lucrul care le-a plăcut cel mai mult la eveniment a fost „înghețata pe care am primit-o gratuit”. Părinții cu care am discutat recomandă evenimentul cu căldură și garantează că vor reveni.

Bogdan Andreica, de la NapocaTrio, susține că au fost mai mulți participanți decât anul trecut, tirul cu arcul și tirolia-

na fiind noutățile acestei ediții. Inițiativa întregului proiect a plecat de la cele mai importante trei elemente din viața unui copil: educație, sănătate și sport. „Copiii par să se simtă bine. După cum vezi, nu mai vor să plece”, adaugă Bogdan.

Victor Miron, de la Asociația „Cărțile pe față” ne povestește despre ce a reușit să facă în cei opt ani de când activează aceasta. „Am făcut multe proiecte de încurajare a lecturii, iar cea mai cunoscută este ideea de a citi în autobuz, astfel călătorind gratuit, precum și intrarea gratuită la Grădina Botanică dacă te prezinți cu o carte”, relatează Victor. Acesta ne explică că „Biblioteca pe roți” există de anul trecut, din vară și are ca scop împrumutul de cărți sătenilor și copiilor. „Stăm câte o zi în curtea școlii, vin copiii și împrumută câte o carte, urmând ca după o lună să ne întoarcem după ele”. Victor va aduce 30 de copii (din cei 2000 pe care îi servește) la un film în cadrul EducaTIFF.

Activitățile educative continuă și duminică, 19 iunie în intervalul orar 10:00-17:00, alături de Brain Wings cu „Gestionarea situațiilor de bullying”, Dog Assist cu un atelier educativ prin intermediul căruia cei mici învață cum să facă cunoștință cu un câțel, bucurându-se mai apoi de interacțiuni libere cu animalele de terapie și de restul activităților interactive pregătite de TIFF în familie.

Sophia Blaga & Oana-Florentina Bostan

SUPERNOVA

Multiverses, Back in Fashion

Everything Everywhere All at Once, is probably the most daring and inventive film since *Being John Malkovich* (1999).

That's 23 years of who knows who having seen the most original and innovative in terms of *storytelling*. It's no surprise: the two Daniels behind it, Scheinert and Kwan, took the film world by storm before in 2016, when the quirky *Swiss Army Men* premiered at Sundance, but *Everything* is on a whole other level. It's probably the closest feature-length version of the cookie-cutter music video for *Turn Down for What*, which they directed in 2014.

Brimming with infectious energy, it tells the story of Chinese immigrant Evelyn (Michelle Yeoh, as awesome as ever, in a role originally written for Jackie Chan), a laundry owner who doesn't get along with either her conciliatory husband (Ke Huy Quan, returning to the big screen nearly 40 years after the second *Indiana Jones*) or her teenage daughter (Stepha-

nie Hsu, a revelation), who would do well to hide her girlfriend from her visiting grandfather. He has a chaotic life, but he's most terrified of the IRS worker (Jamie Lee Curtis) who handles their taxes and *knows* they cheated to pay less. From here it's just one step to a mind-bending adventure that has her exploring parallel realities, where the bodies of the people in her life are controlled by more and more bizarre universes (in one of them people have wieners for fingers, with ketchup-smearing fingernails).

A bonkers cocktail of head-spinning Sci-Fi, kung fu scenes à la Bruce Lee and weirdness galore, *Everything* anchors its wacky premise with a stellar cast and ingenious direction that puts many recent blockbusters in a corner. Perhaps stepping down from the helm of the Marvel series *Loki* to bring their own vision to

the screen was the best choice the Daniels ever made. The numbers, at least, seem to say the same thing: the film became the most successful title in the portfolio of beloved American indie distributor A24.

The screening of *Everything Everywhere All at Once* takes place today, 19 June at 21:45 at Bánffy Castle Bonțida.

Laurențiu Paraschiv

WHAT'S UP, DOC?

For a Fistful of Fries

A Documentary the size of a Belgian Fiction

Is it really documentary? You ask yourself after leaving the screening.

“Let's just call it a film,” says co-director Yves Hinant (a typically Belgian film that takes the art of ridicule, so typical of the nation, to exciting heights, I might add). “You don't have to pretend there's a line between fact and fiction. Reality is sometimes stronger than fiction. I found two good characters, the judge and the policeman. Then we waited for the story to carry us along. We started with one murder and it didn't go well, then a second, then a third, until this one. Where all the ingredients of a good detective story were there. A Belgian thriller: a woman is murdered, and the main clue is a frying pan.” The footage was shot in black and white, around the year 2000, hence the *vintage* air that overlays this disabused vision of police work, but oozing with dark humour. The title fits perfectly, in an obviously tongue-in-cheek way, this anti-heroic perspective, far removed from classic cowboy and vigilante films. The documentary is no more and no less than the unvarnished depiction of a miscellaneous fact, such as those that have always fascinated, but with a focus on the absurdity of life. But there is no gratuitous mockery, just a sad and funny observation of lives destroyed by petty crimes. The film fascinates by the thoroughness

with which it takes the viewer through the various elements of the investigation. The protagonists, lawmen lost in space or sometimes completely overtaken by bureaucracy or lack of funds (cramped offices, ugly sweaters, bad connections, mountains of files and junk food), don't play with the camera, and the camera doesn't play with them, but only observes with a cutting but at times very funny cruelty. The viewer is invited to participate in the investigation and wait with the investigators for the answer to all the suspense, as one does in a genre film. In the meantime, we stick with the cops who are the strongest element of the film: at times unremarkable, at times bizarre, always endearing and dogged to find the culprit. At some point, reality overtakes fiction, to the point where we don't know if reality is taking fiction by storm or vice versa. This hybrid documentary might as well have been called “a reality salad”, where the dressing is a separated mayonnaise with too many bitter-sweet condiments. In the end, you're left with a taste of Belgian flavour, in a delicious and welcome contrast to the “true crime” stories that abound on the Internet.

Anca Grădinaru

EDUCATIFF

I Am Zlatan

The Making of a God

For TIFF veterans, a film about Zlatan Ibrahimovic is not a first.

At the 2016 edition, we offered the documentary *Becoming Zlatan*, with archive footage from when he began his professional career - and, surprisingly or not, much footage was preserved that anticipated the size of this god with a human face.

Now, we bring you a fictionalised account of his turbulent childhood in Malmö, his relationship with his Yugoslav war refugee parents, his debut for the hometown team, the weight of fitting in at Ajax Amsterdam and his relationship with the recently deceased super-player Mino Raiola. There are quite a few coincidences that help the film.

With a very well-chosen cast, both as little Zlatan and as a young adult, the film gets into the guts of his upbringing and actually tries to explain how he developed, what made him always a rebel, a maverick pressed by the hypocrisy around him. Aware of his own worth, he has proved himself everywhere, and the film comes just in time, when he has reached 40, but is still playing and doing it at a high level: he has just brought AC Milan the national title after more than a decade apart. For fans of the beautiful game, a must-see film!

The film can be seen on Sunday 19 June at 12:15 and Friday 24 June at 10:15 at Sapientia.

Ion Indolean

SUPERNOVA

Fire of Love

Bonnie and Clyde of Volcanic Explosions

In the documentary *Fire of Love*, Sara Dosa explores the love that Katia and Maurice Krafft share for each other and for the study of volcanic activity.

The two grew up in the Alsace area shortly after World War II and, disillusioned with humanity, ended up forming one of the only volcanologist couples at the time - perhaps the only one. A sort of Bonnie and Clyde of volcanic explosions, the eccentric Kraffts gained notoriety by being highly publicised, with numerous appearances on TV shows and superb footage captured by their own cameras. Their incredible shots capture the pulse and rhythm of volcanoes, the smooth flow of lava or its chaotic spreading in all directions and remain, even today, the most fascinating testimonies to nature unleashed.

Miranda July's soft voice is overlaid on footage and photographs from the protagonists' rich archive and gives the documentary philosophical and lyrical connotations. The couple's obsession with eruptions transcends celestial boundaries, reaching a metaphysical level. Katia and Maurice are aware that their love for the earth, rocks, craters and volcanoes will one day turn against them, but they are more than willing to continue their romantic escapades in these realms because "curiosity is stronger than fear". Despite their differences in outlook - Katia is more calculated, more concerned with the stillness, while Maurice is irresponsible, fascinated by the dynamism of events - they form a co-dependent relationship without which they could not carry out their observational work. And Sara Dosa sets their adventures to the notes of catchy tunes, with much humour, meticulousness and a little mystery.

The film plays as part of the Larger than Life section on Sunday 19 June, 16:00, at the Casa de Cultura a Studentilor.

Oana Balaci

UNIRII SQUARE

Final cut – Mind-blowing & Funny

If you want to see *Kill Bill* combined with *From Dusk Till Dawn* and *Walking Dead*, but much-much funnier and yet which doesn't get serious in the funniest way, *Final cut* is for you.

The film is actually a full-blown prank and features a stellar French cast.

A remake of the cult Japanese film *One Cut of the Dead*, it's an homage to those films that are so weird they end up being seen for how badly they work cinematically.

It's so extreme that it opened this year's Cannes Film Festival. Directed by Michel Hazanavicius, the man who made his mark with *The Artist*, the film is a kind of satire on zombie horror productions.

Somewhere on the edge of town, a no-budget horror film is being shot. No one really wants to be here. The actors play it wrong, the special effects that

abound with gore are like something out of the 1970s, and people are clearly eager to go home. The only dedicated man on set is the director (Romain Duris), who watches, seemingly unable to do anything more, as the whole project crumbles. Suddenly, however, the zombie extras transform for real and start attacking the actors. Every man for himself.

The film can be seen on Sunday, June 19, 21:45, at Unirii Open Air and Poligon Park Floresti, on Monday, June 20, 19:30, at Mărăști Cinema, on Thursday, June 23, 16:00, at Casa de Cultură a Studentilor.

Ion Indolean

NESPRESSO × TIFF.21

CELEBRĂM PASIUNEA PENTRU FILM CU O CAFEA EXCEPȚIONALĂ

www.nespresso.com

what else?

Motive muzicale nordice și energie la Muzeul de Artă

Musspell este o trupă formată din Bölöni Anna și Dósa Noémi Diána care va concerta **astăzi, începând cu ora 19:00, la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca**. Cele două vocaliste, care se folosesc de chitară și clape pentru a transmite motive muzicale nordice, axându-și energiile pe elementele naturii.

Formația are rădăcini în Cluj-Napoca, dar a concertat și în Ungaria, aducând în fața publicului stilul dream pop, cerut la tot mai multe evenimente. Musspell se pregătește să înregistreze primul lor album la Budapesta, iar participanții TIFF vor avea privilegiul de a le asculta melodiile live, în avanpremieră.

Piesele cântate de cele două vocaliste au ca și caracteristici principale reverberația, ecoul și refrenul. Cea mai mare inspirație a lor este Rebekka Karijord, urmată de Warpaint, pe lângă altele, precum natura și lumea înconjurătoare.

Anna și Diána au fost invitate la Cluj Never Sleeps și urmează să țină un concert în cadrul Festivalului Electric Castle, ce are loc la Castelul Bánffy din Bonțida.

Noémi Diána declară că prin intermediul pieselor lor, acestea încearcă să compună "trăiri, experiențe cu care pot simpatiza oamenii", iar elementul cel mai important pentru cele două vocaliste este ca ascultătorii să se simtă apropiați de muzica lor. Din punct de vedere al așteptărilor pe care acestea le are de la TIFF 2022, Noémi Diána speră ca ascultătorii să fie receptivi și să le asculte cu încredere.

Biletele pot fi achiziționate de pe TIFF. EVENTBOOK.RO. Prețul unui bilet este de 30 de lei.

Sophia Blaga & Oana-Florentina Bostan

Premiul publicului TIFF.21

BAROMETRUL GENERAL

Cum am învățat să zbor	4.70
Dean Martin: King of Cool	4.67
Trei culori: Albastru	4.63
Amira	4.51
Ireversibil	
(Versiunea cronologică)	4.50
Despre Trup și Suflet	4.46
Rețeaua Jane	4.45
Guiț	4.44
Iubire vulcanică	4.43
Ultima Execuție	4.42

